

Nr 160

Kungl. Maj:ts proposition till riksdagen angående godkännande av avtal mellan Sverige och Österrike för undvikande av dubbelbeskattning beträffande skatter å inkomst och förmögenhet; given Stockholms slott den 15 maj 1959.

Under åberopande av bilagda utdrag av statsrådsprotokollen över finans- och utrikesdepartementsärenden för den 17 april 1959 och över finansärenden för denna dag samt med överlämnande av ett den 14 maj 1959 undertecknat avtal mellan Sverige och Österrike för undvikande av dubbelbeskattning beträffande skatter å inkomst och förmögenhet vill Kungl. Maj:t härmed föreslå riksdagen att

dels godkänna nämnda avtal;

dels ock bifalla det förslag i övrigt, om vars avlåtande till riksdagen föredragande departementschefen hemställt.

GUSTAF ADOLF

G. E. Sträng

Avtal mellan Konungariket Sverige och Republiken Österrike för undvikande av dubbelbeskattning beträffande skatter å inkomst och förmögenhet

Hans Majestät Sveriges Konung och Republiken Österrikes President hava, föranledda av önskan att såvitt möjligt undvika dubbelbeskattning beträffande skatter å inkomst och förmögenhet, överenskommit att ingå ett avtal.

För detta ändamål hava till befullmäktigade ombud utsett:

Hans Majestät Konungen av Sverige:

Ministern för utrikes ärendena Östen Undén.

Republiken Österrikes President:

Sitt utomordentliga och befullmäktigade sändebud, Dr. Rudolf Krippel-Redlich-Redensbruck.

De befullmäktigade ombuden hava, efter att hava utväxlat sina fullmakter som befunnits i god och behörig form, överenskommit om följande bestämmelser:

Artikel 1

§ 1. Detta avtal är tillämpligt å fysiska och juridiska personer, som enligt artikel 2 äga hemvist i Konungariket Sverige eller i Republiken Österrike eller i båda staterna.

§ 2. Avtalet är tillämpligt å skatter å inkomst och förmögenhet (skatter, som utgå i form av tilläggsskatter, härunder inbegripna), vilka upp bäras av envar av de båda staterna eller av deras delstater, kommuner eller kommunalförbund, oberoende av sättet för skatternas uttagande.

Abkommen zwischen der Republik Österreich und dem Königreich Schweden zur Vermeidung der Doppelbesteuerung auf dem Gebiete der Steuern vom Einkommen und vom Vermögen

Der Bundespräsident der Republik Österreich und Seine Majestät, der König von Schweden sind, von dem Wunsche geleitet, auf dem Gebiete der Steuern vom Einkommen und vom Vermögen die Doppelbesteuerung nach Möglichkeit zu vermeiden, übereingekommen ein Abkommen abzuschließen. Zu diesem Zweck haben zu ihren Bevollmächtigten ernannt:

Der Bundespräsident der Republik Österreich:

Herrn Dr. Rudolf Krippel-Redlich-Redensbruck, Seinen ausserordentlichen und bevollmächtigten Botschafter.

Seine Majestät, der König von Schweden:

Herrn Östen Undén, Minister für Auswärtige Angelegenheiten.

Die Bevollmächtigten haben nach Austausch ihrer in guter und gehörriger Form befundenen Vollmachten folgendes vereinbart:

Artikel 1

(1) Dieses Abkommen findet Anwendung auf natürliche und juristische Personen, die ihren Wohnsitz im Sinne des Artikels 2 im Königreich Schweden oder in der Republik Österreich oder in beiden Staaten haben.

(2) Dieses Abkommen gilt, ohne Rücksicht auf die Art der Erhebung, für Steuern vom Einkommen und vom Vermögen, die für Rechnung eines jeden der beiden Staaten, seiner Länder, Gemeinden oder Gemeindeverbände (auch in Form von Zuschlägen) erhoben werden.

§ 3. Med skatter å inkomst och förmögenhet förstås alla skatter, som utgå å inkomst eller å förmögenhet i dess helhet eller å delar av inkomst eller förmögenhet (därunder inbegripna skatter å vinst genom avyttring av lös eller fast egendom), ävensom skatter å förmögenhetsökning.

§ 4. De skatter, å vilka avtalet skall äga tillämpning, äro för närvarande särskilt:

1. i Konungariket Sverige:
 - a) den statliga inkomstskatten,
 - b) kupongskatten,
 - c) sjömansskatten,
 - d) utskiftningskatten och ersättningskatten,
 - e) den statliga förmögenhetsskatten,
 - f) skogsvårdsavgiften,
 - g) den allmänna kommunalskatten,
 - h) bevillningsavgifterna för särskilda förmåner och rättigheter;
2. i Republiken Österrike:
 - a) inkomstskatten (med däri ingående skatt å arbetsinkomst och skatt å kapitalinkomst),
 - b) bolagsskatten (med däri ingående skatt å kapitalinkomst),
 - c) förmögenhetsskatten,
 - d) avgiften till främjande av bostadsbyggande samt till bestridande av bidrag till familjeförsörjare,
 - e) skatt å styrelsearvodet,
 - f) näringsskatten (med däri ingående skatt å utbetalda löner),
 - g) fastighetsskatten.

§ 5. Avtalet skall likaledes tillämpas å skatter av samma eller liknande slag, vilka framdeles uttagas vid sidan av eller i stället för de för närvarande utgående skatterna. De högsta finansmyndigheterna i de båda staterna skola vid slutet av varje år meddela varandra vilka ändringar som ägt rum beträffande skattelagstiftningen i respektive stater.

(3) Als Steuern vom Einkommen und vom Vermögen gelten alle Steuern, die vom Gesamteinkommen, vom Gesamtvermögen oder von Teilen des Einkommens oder des Vermögens erhoben werden, einschließlich der Steuern vom Gewinn aus der Veräußerung beweglichen oder unbeweglichen Vermögens sowie der Steuern vom Vermögenszuwachs.

(4) Zu den Steuern, für die dieses Abkommen gilt, gehören zur Zeit insbesondere:

1. im Königreich Schweden
 - a) die staatliche Einkommensteuer,
 - b) die Kuponsteuer,
 - c) die Seemannsteuer,
 - d) die Sondersteuern von Aktiengesellschaften auf Ausschüttungen bei Kapitalherabsetzung und bei Nichtausschüttung vorhandener Gewinne,
 - e) die staatliche Vermögensteuer,
 - f) die Waldpflegeabgabe,
 - g) die allgemeine Gemeindesteuer,
 - h) die Abgaben auf besondere Vorteile und Gerechtigkeiten;
2. in der Republik Österreich
 - a) die Einkommensteuer (einschließlich der Lohnsteuer und der Kapitalertragsteuer),
 - b) die Körperschaftsteuer (einschließlich der Kapitalertragsteuer),
 - c) die Vermögensteuer,
 - d) der Beitrag vom Einkommen zur Förderung des Wohnbaues und für Zwecke des Familienlastenausgleiches,
 - e) die Aufsichtsratsabgabe,
 - f) die Gewerbesteuer (einschließlich der Lohnsummensteuer),
 - g) die Grundsteuer.

(5) Dieses Abkommen gilt auch für alle Steuern gleicher oder ähnlicher Art, die künftig neben den geltenden Steuern oder an deren Stelle erhoben werden. Die obersten Finanzbehörden der beiden Staaten werden sich am Ende eines jeden Jahres die in ihren Steuergesetzen eingetretenen Änderungen mitteilen.

§ 6. De högsta finansmyndigheterna i de båda staterna skola i samförstånd avgöra uppkommande tvivelsmål rörande vilka skatter som inbegripas under avtalet.

§ 7. De i detta avtal åsyftade högsta finansmyndigheterna äro för Republiken Österrikes vidkommande finansministeriet (das Bundesministerium für Finanzen) och för Konungariket Sveriges vidkommande finansdepartementet eller den myndighet, åt vilken uppdragits att i finansdepartementets ställe handhava frågor enligt detta avtal.

Artikel 2

§ 1. Då en person med hemvist i en av staterna uppbär inkomst, beträffande vilken ingen bestämmelse meddelats i detta avtal, äger denna stat beskatta inkomsten ifråga.

§ 2. Med uttrycket »person med hemvist i en av staterna» förstås i detta avtal en fysisk eller juridisk person, som enligt den statens lagstiftning är underkastad beskattning därstädes på grund av att han där har sitt hemvist eller där stadigvarande vistas eller att dess verkliga ledning är där belägen eller på grund av något annat därmed jämförbart förhållande.

§ 3. Då på grund av bestämmelserna i paragraf 2 ovan en fysisk person äger hemvist i båda staterna, skall följande gälla:

a) Han skall anses äga hemvist i den stat, i vilken han har ett hem som stadigvarande står till hans förfogande. Om han har ett sådant hem i envar av de båda staterna, anses han äga hemvist i den stat, med vilken han har de starkare personliga och ekonomiska förbindelserna (centrum för levnadsintressena).

b) Kan det icke avgöras, i vilken stat centrum för hans levnadsintressen befinner sig, eller om han icke i

(6) Die obersten Finanzbehörden der beiden Staaten werden im beiderseitigen Einvernehmen etwaige Zweifel darüber klären, für welche Steuern dieses Abkommen zu gelten hat.

(7) Die in diesem Abkommen genannten obersten Finanzbehörden sind auf seiten der Republik Österreich das Bundesministerium für Finanzen und auf seiten des Königreiches Schweden das Finanzministerium oder die Behörde, der es übertragen worden ist, an Stelle des Finanzministeriums Fragen dieses Abkommens zu behandeln.

Artikel 2

(1) Bezieht eine Person mit Wohnsitz in einem der beiden Staaten Einkünfte, für die in diesem Abkommen keine Regelung getroffen ist, so hat dieser Staat das Besteuerungsrecht für diese Einkünfte.

(2) Im Sinne dieses Abkommens bedeutet der Ausdruck »eine Person mit Wohnsitz in einem der beiden Staaten» eine natürliche oder juristische Person, die nach dem Rechte dieses Staates dort auf Grund ihres Wohnsitzes, ihres gewöhnlichen Aufenthaltes, des Ortes ihrer tatsächlichen Leitung oder eines anderen ähnlichen Merkmals steuerpflichtig ist.

(3) Ergibt sich nach den Bestimmungen des Absatzes 2 für eine natürliche Person ein Wohnsitz in beiden Staaten, so ist der Wohnsitz im Sinne dieses Abkommens wie folgt zu ermitteln:

(a) Der Wohnsitz einer natürlichen Person gilt als in dem Staat gelegen, in dem sie über eine ständige Wohnstätte verfügt. Verfügt sie in beiden Staaten über eine ständige Wohnstätte, so gilt ihr Wohnsitz als in dem Staat gelegen, zu dem sie die engeren persönlichen und wirtschaftlichen Beziehungen hat (Mittelpunkt der Lebensinteressen);

(b) kann nicht bestimmt werden, in welchem der beiden Staaten die Person den Mittelpunkt der Lebens-

någondera staten har ett hem, som stadigvarande står till hans förfogande, anses han äga hemvist i den stat, där han stadigvarande vistas.

c) Om han stadigvarande vistas i båda staterna eller om han icke vistas stadigvarande i någon av dem, anses han äga hemvist i den stat, i vilken han är medborgare.

d) Om han är medborgare i båda staterna eller om han icke är medborgare i någon av dem, skola de högsta finansmyndigheterna i de båda staterna avgöra frågan genom överenskommelse.

§ 4. Då på grund av bestämmelserna i paragraf 2 ovan en juridisk person äger hemvist i båda staterna, anses dess hemvist förefinnas i den stat, där dess verkliga ledning är belägen. Detsamma gäller ifråga om handelsbolag, kommanditbolag, enkla bolag, partrederier och gruvbolag (Personengesellschaften) samt andra sammanslutningar, vilka enligt vederbörande stats lagstiftning icke äro juridiska personer.

Artikel 3

§ 1. Då en person med hemvist i en av staterna uppbär inkomst av fast egendom (varunder inbegripas tillbehör därtill ävensom levande och döda inventarier i lantbruk eller skogsbruk), som är belägen i den andra staten, äger denna andra stat beskatta inkomsten ifråga. Rättigheter, å vilka privaträttsliga föreskrifter angående fastigheter äga tillämpning, skola anses likställda med fast egendom.

§ 2. Bestämmelsen i paragraf 1 gäller såväl inkomst, som förvärfvas genom den fasta egendomens omedelbara nyttjande, som ock inkomst genom uthyrning, utarrendering och

interessen hat, oder verfügt sie in keinem der Staaten über eine ständige Wohnstätte, so gilt ihr Wohnsitz als in dem Staat gelegen, in dem sie ihren gewöhnlichen Aufenthalt hat;

(c) hat die Person ihren gewöhnlichen Aufenthalt in beiden oder in keinem der beiden Staaten, so gilt ihr Wohnsitz als in dem Staat gelegen, dessen Staatsangehörigkeit sie besitzt;

(d) gehört die Person beiden oder keinem der Staaten an, so werden die obersten Finanzbehörden der beiden Staaten die Frage im beiderseitigen Einvernehmen regeln.

(4) Ergibt sich nach den Bestimmungen des Absatzes 2 für eine juristische Person ein Wohnsitz in beiden Staaten, so gilt ihr Wohnsitz im Sinne dieses Abkommens als in dem Staat gelegen, in dem sich der Ort ihrer tatsächlichen Leitung befindet. Dasselbe gilt für Personengesellschaften (handelsbolag, kommanditbolag, enkelt bolag, partrederi, gruvbolag) und andere Personenvereinigungen, die nach den für sie maßgebenden innerstaatlichen Gesetzen keine juristischen Personen sind.

Artikel 3

(1) Bezieht eine Person mit Wohnsitz in einem der beiden Staaten Einkünfte aus unbeweglichem Vermögen (einschließlich des Zubehörs sowie des einem land- oder forstwirtschaftlichen Betrieb dienenden lebenden und toten Inventars), das in dem anderen Staate liegt, so hat der andere Staat das Besteuerungsrecht für diese Einkünfte. Berechtigungen, auf welche die privatrechtlichen Vorschriften über Grundstücke Anwendung finden, sind dem unbeweglichen Vermögen gleichzustellen.

(2) Absatz 1 gilt sowohl für die durch unmittelbare Nutzung als auch für die durch Vermietung, Verpachtung und jede andere Art der Nutzung des unbeweglichen Vermögens

varje annat slags nyttjande av egen-
domen, särskilt inkomst i form av
fasta eller varierande ersättningar för
utnyttjandet av naturtillgångar, även-
samt inkomst, som förvärvas genom
avyttring av fast egendom.

§ 3. Paragraferna 1 och 2 tillämpas
jämväl då förmögenhetstillgångarna
ingå i rörelse (artikel 4 och 7).

§ 4. Vad som förstås med fast egen-
dom eller tillhör därtill eller med
rättigheter, likställda med fast egen-
dom, eller med nyttjanderätt avgöres
enligt lagstiftningen i den stat, där
den ifrågavarande tillgången — eller
den tillgång, till vilken ifrågavarande
rättighet hänför sig — är belägen.

Artikel 4

§ 1. Då en person med hemvist i en
av staterna uppbar inkomst av en rö-
relse, vars verksamhet sträcker sig in
på den andra stats område, äger
den andra staten beskatta denna in-
komst allenast i den mån inkomsten
är hänförlig till ett inom den staten
beläget fast driftställe för rörelsen.

§ 2. Bestämmelserna i paragraf 1
skola även tillämpas i fråga om in-
komst genom delägarskap i företag,
med undantag för delägarskap genom
aktier, delaktighetsbevis i gruvföre-
tag (Kuxe), vinstandelsbevis (Genuß-
scheine), obligationer med rätt till
andel i vinst, andra värdepapper
ävensom andelar i ekonomiska för-
eningar (Genossenschaften) samt i
bolag med begränsad ansvarighet
(Gesellschaften mit beschränkter
Haftung).

§ 3. Paragraferna 1 och 2 äro till-
lämpliga å såväl inkomst, som förvär-
vas genom rörelsens omedelbara be-
drivande, som ock inkomst genom ut-
hyrning, utarrendering och varje an-
nat slags nyttjande av rörelsen även-

erzielten Einkünfte, insbesondere aus
festen oder veränderlichen Ver-
gütungen für die Ausbeutung von
Grund und Boden sowie für Einkünfte,
die bei der Veräußerung von un-
beweglichem Vermögen erzielt wer-
den.

(3) Die Absätze 1 und 2 gelten
auch dann, wenn die genannten Ver-
mögensgegenstände zu einem gewerb-
lichen Unternehmen (Artikel 4 und
7) gehören.

(4) Was als unbewegliches Ver-
mögen oder als Zubehör gilt und was
als dem unbeweglichen Vermögen
gleichgestellte Berechtigung oder als
Nutzungsrecht anzusehen ist, beur-
teilt sich nach den Gesetzen des Staa-
tes, in dem der betreffende Gegen-
stand oder der Gegenstand, auf den
sich das in Rede stehende Recht be-
zieht, liegt.

Artikel 4

(1) Bezieht eine Person mit Wohn-
sitz in einem der beiden Staaten Ein-
künfte aus einem gewerblichen Un-
ternehmen, dessen Wirkung sich auf
das Gebiet des anderen Staates er-
streckt, so hat der andere Staat das
Besteuerungsrecht für diese Einkünfte
nur insoweit, als sie auf eine dort
befindliche Betriebsstätte des Unter-
nehmens entfallen.

(2) Die Bestimmungen des Absat-
zes 1 sind auch auf Einkünfte aus
offenen oder stillen Beteiligungen an
einem gesellschaftlichen Unterneh-
men anzuwenden, mit Ausnahme der
Beteiligungen in Form von Aktien,
Kuxen, Genußscheinen, Obligationen
mit Gewinnbeteiligung, sonstigen
Wertpapieren sowie der Anteile an
Genossenschaften und Gesellschaften
mit beschränkter Haftung.

(3) Die Absätze 1 und 2 gelten
sowohl für die durch unmittelbare
Nutzung als auch für die durch Ver-
mietung, Verpachtung und jede
andere Art der Nutzung des gewerb-
lichen Unternehmens erzielten Ein-

som inkomst genom avyttring av en rörelse i dess helhet, en andel i ett företag, en del av rörelsen eller av föremål, som användas i rörelsen.

§ 4. Till det fasta driftstället skola hänföras sådana inkomster, som det fasta driftstället skulle hava uppburit, därest detsamma varit ett självständigt företag med samma eller liknande verksamhet, bedriven under samma eller liknande villkor samt utövat verksamheten såsom ett oberoende företag.

§ 5. Vid bestämmandet av den genom verksamheten vid det fasta driftstället förvärvade inkomsten skall i princip såsom utgångspunkt tagas driftställets balansräkning. Därvid skola beaktas alla till driftstället hänförliga omkostnader, härunder inbegripen en andel i kostnaderna för företagets allmänna förvaltning. Konstlade vinstdispositioner — särskilt överenskommelser om ränta eller royalty mellan ett och samma företags driftställen — skola lämnas utan avseende.

§ 6. I särskilda fall må vid inkomstens bestämmande uppdelning ske av företagets hela vinst. I fråga om försäkringsföretag må i sådana fall till grund för uppdelningen läggas förhållandet mellan det fasta driftställets bruttopremieintäkter och summan av företagets bruttopremieintäkter. De båda staternas högsta finansmyndigheter skola — därest för inkomstfördelningen i enskilt fall så erfordras — snarast möjligt överenskomma i frågan.

§ 7. Paragraf 1 skall äga motsvarande tillämpning ifråga om den näringskatt, vilken utgår på annat beskattningsunderlag än inkomst.

Artikel 5

§ 1. Med uttrycket »fast driftställe» förstås en stadigvarande affärs-

künfte, sowie für Einkünfte aus der Veräußerung eines Unternehmens im ganzen, eines Anteiles am Unternehmen, eines Teilbetriebes oder von Gegenständen, die im Unternehmen benutzt werden.

(4) Der Betriebstätte sollen diejenigen Einkünfte zugewiesen werden, die sie erzielt hätte, wenn sie sich als selbständiges Unternehmen mit gleichen oder ähnlichen Geschäften unter gleichen oder ähnlichen Bedingungen befaßte und Geschäfte wie ein unabhängiges Unternehmen tätigte.

(5) Bei der Ermittlung der aus der Tätigkeit einer Betriebstätte erzielten Einkünfte ist grundsätzlich vom Bilanzergebnis der Betriebstätte auszugehen. Dabei sollen alle der Betriebstätte zurechenbaren Ausgaben einschließlich eines Anteils an den allgemeinen Verwaltungskosten des Unternehmens berücksichtigt, jedoch künstliche Gewinnverlagerungen ausgeschlossen werden; insbesondere ist die Vereinbarung von Zinsen oder Lizenzgebühren zwischen den Betriebstätten desselben Unternehmens unbeachtlich.

(6) In besonders gelagerten Fällen kann bei der Ermittlung der Einkünfte der Gesamtgewinn des Unternehmens aufgeteilt werden. Bei Versicherungsunternehmen kann in solchen Fällen als Maßstab das Verhältnis der Rohprämieinnahmen der Betriebstätte zu den gesamten Rohprämieinnahmen des Unternehmens zu Grunde gelegt werden. Die obersten Finanzbehörden der beiden Staaten sollen sich zu einem möglichst frühen Zeitpunkt verständigen, wenn dies für die Aufteilung der Einkünfte im einzelnen Fall erforderlich ist.

(7) Absatz 1 ist entsprechend auf die Gewerbesteuer anzuwenden, die von einer anderen Bemessungsgrundlage als den Einkünften erhoben wird.

Artikel 5

(1) Der Begriff »Betriebstätte» bedeutet eine feste Geschäftsein-

anordning, i vilken företagens verksamhet helt eller delvis utövas.

§ 2. Såsom fast driftställe anses särskilt:

- a) plats för företagsledning,
- b) filial,
- c) kontor,
- d) fabrik,
- e) verkstad,
- f) gruva, stenbrott eller annan plats för utnyttjandet av naturtillgångar,
- g) plats för byggnadsföretag eller anläggnings- eller installationsarbete, vars utförande överskrider en tidrymd av tolv månader.

§ 3. Uttrycket »fast driftställe» skall icke anses innefatta:

a) användningen av anordningar, avsedda uteslutande för lagring, utställning eller utlämnande av företaget tillhöriga varor,

b) innehavet av ett företaget tillhörigt varulager, avsett uteslutande för lagring, utställning eller utlämnande,

c) innehavet av ett företaget tillhörigt varulager, avsett uteslutande för bearbetning eller förädling genom ett annat företags försorg,

d) innehavet av en stadigvarande affärsanordning, avsedd uteslutande för inköp av varor eller införskaffande av upplysningar för företagens räkning,

e) innehavet av en stadigvarande affärsanordning, avsedd uteslutande för ombesörjande av reklam, meddelande av upplysningar, bedrivande av vetenskaplig forskning eller utövande av liknande verksamhet, under förutsättning att verksamheten inom företagens ram är av förberedande eller biträdande art.

§ 4. En person, som är verksam i en av staterna för ett företag i den andra staten — härunder icke inbegripen sådan oberoende representant som avses i paragraf 5 nedan — be-

riktning, in der die Tätigkeit des Unternehmens ganz oder teilweise ausgeübt wird.

(2) Als Betriebsstätten gelten insbesondere:

- (a) ein Ort der Leitung,
- (b) eine Zweigniederlassung,
- (c) eine Geschäftsstelle,
- (d) eine Fabrikationsstätte,
- (e) eine Werkstätte,
- (f) ein Bergwerk, ein Steinbruch oder eine andere Stätte der Ausbeutung von Bodenschätzen,
- (g) eine Bauausführung oder Montage, deren Dauer zwölf Monate überschreitet.

(3) Als Betriebsstätten gelten nicht:

(a) die Benutzung von Einrichtungen ausschließlich zur Lagerung, Ausstellung oder Auslieferung von dem Unternehmen gehörenden Gütern oder Waren;

(b) das Unterhalten eines Bestandes von dem Unternehmen gehörenden Gütern oder Waren ausschließlich zur Lagerung, Ausstellung oder Auslieferung;

(c) das Unterhalten eines Bestandes von dem Unternehmen gehörenden Gütern oder Waren ausschließlich zur Bearbeitung oder Verarbeitung durch ein anderes Unternehmen;

(d) das Unterhalten einer festen Geschäftseinrichtung ausschließlich zum Einkauf von Gütern oder Waren oder zur Beschaffung von Informationen für das Unternehmen;

(e) das Unterhalten einer festen Geschäftseinrichtung ausschließlich zur Werbung, zur Erteilung von Aufträgen, zur wissenschaftlichen Forschung oder zur Ausübung ähnlicher Tätigkeiten, die für das Unternehmen vorbereitender Art sind oder eine Hilfstätigkeit darstellen.

(4) Eine Person, die in einem der beiden Staaten für ein Unternehmen des anderen Staates tätig ist — mit Ausnahme eines unabhängigen Vertreters im Sinne des Absatzes 5 —

handlas såsom ett fast driftställe i den förstnämnda staten i sådana fall, då personen innehar och i den förstnämnda staten regelbundet använder en fullmakt att sluta avtal i företagens namn; dock att personen ej heller i dessa fall behandlas såsom ett fast driftställe, därest verksamheten begränsas till inköp av varor för företagens räkning.

§ 5. Ett företag i en av staterna anses icke hava ett fast driftställe i den andra staten allenast å den grund, att företaget uppehåller affärsförbindelser i den andra staten genom förmedling av en mäklare, kommissionär eller annan fullständigt oberoende representant, under förutsättning att dessa personer fullgöra uppdrag, vilka tillhöra deras vanliga affärsverksamhet.

§ 6. Den omständigheten, att en juridisk person med hemvist i en av staterna kontrolleras eller kontrolleras av en juridisk person, som har sitt hemvist i den andra staten eller som uppehåller affärsförbindelser i denna andra stat (antingen genom ett fast driftställe eller annorledes), skall icke i och för sig medföra att någondera juridiska personen betraktas såsom ett fast driftställe för den andra juridiska personen.

Artikel 6

§ 1. Därest ett företag i en av staterna deltagit i ledningen av ett företag i den andra staten eller äger inflytande å detta företag i ekonomiskt hänseende och på grund härav med detta andra företag avtalar eller för detsamma föreskriver sådana villkor i fråga om företagets handelsförbindelser eller andra ekonomiska förbindelser, vilka avvika från de villkor, som skulle hava avtalats med ett oberoende företag, må inkomst, som under normala förhållanden skulle hava tillkommit ettdera företaget men som på grund av villkoren ifråga icke tillkommit detta företag, inräknas i detta företags inkomst och

gilt als eine in dem erstgenannten Staat belegene Betriebsstätte, wenn sie eine Vollmacht besitzt, im Namen des Unternehmens in diesem Staat Verträge abzuschließen, und diese Vollmacht dort gewöhnlich ausübt. es sei denn, daß sich ihre Tätigkeit auf den Einkauf von Gütern oder Waren für das Unternehmen beschränkt.

(5) Ein Unternehmen eines der beiden Staaten wird nicht schon deshalb so behandelt, als habe es eine Betriebsstätte in dem anderen Staat, weil es dort Geschäftsbeziehungen durch einen Makler, Kommissionär oder einen anderen unabhängigen Vertreter unterhält, sofern diese Personen im Rahmen ihrer ordentlichen Geschäftstätigkeit handeln.

(6) Die Tatsache, daß eine juristische Person mit Wohnsitz in einem der beiden Staaten eine juristische Person beherrscht oder von einer solchen beherrscht wird, die in dem anderen Staat ihren Wohnsitz hat oder dort (entweder durch eine Betriebsstätte oder in anderer Weise) Geschäftsbeziehungen unterhält, macht für sich allein keine dieser juristischen Personen zur Betriebsstätte der anderen.

Artikel 6

(1) Wenn ein Unternehmen eines der beiden Staaten vermöge seiner Beteiligung an der Geschäftsführung oder am finanziellen Aufbau eines Unternehmens des anderen Staates mit diesem Unternehmen wirtschaftliche oder finanzielle Bedingungen vereinbart oder ihm solche auferlegt, die von denjenigen abweichen, die mit einem unabhängigen Unternehmen vereinbart würden, so dürfen Einkünfte, die eines der beiden Unternehmen üblicherweise erzielt hätte, aber wegen dieser Bedingungen nicht erzielt hat, den Einkünften dieses Unternehmens zugerechnet und entsprechend besteuert werden.

beskattas i överensstämmelse därmed.

§ 2. Paragraf 1 äger motsvarande tillämpning i förhållandet mellan två företag i sådana fall, då samma person eller personer, direkt eller indirekt, deltaga i företagens ledning eller äga del i deras kapital.

(2) Absatz 1 gilt sinngemäß im Verhältnis zweier Unternehmen, an deren Geschäftsführung oder Vermögen dieselben Personen unmittelbar oder mittelbar beteiligt sind.

Artikel 7

§ 1. Då en person med hemvist i en av staterna uppbär inkomst genom utövande av sjöfart eller luftfart i internationell trafik, äger — oberoende av bestämmelserna i artikel 4 — allenast den av de båda staterna beskatta inkomsten, i vilken orten för det ifrågavarande företagets verkliga ledning är belägen. Det sagda gäller oavsett huruvida rörelsen bedrivs med egna eller chartrade fartyg eller luftfartyg.

§ 2. Paragraf 1 tillämpas även då ett sjöfarts- eller luftfartsföretag i den ena staten bedriver agenturverksamhet på den andra statens område för transport av personer eller varor. Det sagda gäller dock allenast för så vitt verksamheten har omedelbart samband med sjöfarts- eller luftfartsrörelsen, härunder inbegripen transporten till och från fartygen eller luftfartygen.

§ 3. Bestämmelserna i paragraferna 1 och 2 tillämpas även i fall då luftfartsföretag deltaga i en pool eller en gemensam trafikorganisation, särskilt beträffande Aktiebolaget Aero transports deltagande i konsortiet Scandinavian Airlines System.

§ 4. Paragraf 1 skall äga motsvarande tillämpning i fråga om den näringskatt, vilken utgår på annat beskattningsunderlag än inkomst.

Artikel 8

Då en person med hemvist i en av staterna förvärvar inkomst genom att

Artikel 7

(1) Bezieht eine Person mit Wohnsitz in einem der beiden Staaten Einkünfte aus dem Betrieb der Schifffahrt oder der Luftfahrt im internationalen Verkehr, so steht das Besteuerungsrecht abweichend von Artikel 4 für diese Einkünfte nur jenem der beiden Staaten zu, in dem sich der Ort der tatsächlichen Leitung des betreffenden Unternehmens befindet, gleichgültig, ob der Betrieb mit eigenen oder gecharterten Fahrzeugen durchgeführt wird.

(2) Absatz 1 gilt auch, wenn ein Unternehmen der Schifffahrt oder der Luftfahrt eines der beiden Staaten im Gebiet des anderen Staates eine Agentur für die Beförderung von Personen oder Waren betreibt. Dies gilt jedoch nur für Tätigkeiten, die unmittelbar mit dem Betrieb der Schifffahrt oder der Luftfahrt einschließlich des Zubringerdienstes zusammenhängen.

(3) Die Bestimmungen der Absätze 1 und 2 gelten auch für Beteiligungen von Unternehmen der Luftfahrt an einem Pool oder einer Betriebsgemeinschaft und insbesondere für die Beteiligung der Gesellschaft »Aktiebolaget Aero transport« an dem Konsortium »Scandinavian Airlines System«.

(4) Absatz 1 ist entsprechend auf die Gewerbesteuer anzuwenden, die von einer anderen Bemessungsgrundlage als den Einkünften erhoben wird.

Artikel 8

Bezieht eine Person mit Wohnsitz in einem der beiden Staaten Einkünfte

avyttra en andel i ett sådant bolag med hemvist i den andra staten, vars delägare icke personligen ansvara för bolagets förbindelser (Kapitalgesellschaft), äger förstnämnda stat beskatta denna inkomst. Därest inkomsten ifråga förvärvas genom ett i den andra staten beläget fast driftställe, äger allenast denna andra stat beskatta inkomsten.

Artikel 9

§ 1. Då en person med hemvist i en av staterna från den andra staten uppbär royalty eller annan ersättning för nyttjandet av eller rätten att nyttja litterära eller konstnärliga verk, patent, mönster, fabrikationsmetoder, varumärken eller annan dylik egendom (med undantag av rätten att nyttja naturtillgångar), äger hemviststaten beskatta inkomsten ifråga. Överstiger emellertid den för egendomen ifråga erlagda ersättningen ett skäligt belopp, gäller vad nu sagts allenast den del av ersättningen, som motsvarar ett sådant skäligt belopp. Till den del ersättningen icke motsvarar ett skäligt belopp, äger — med iakttagande av föreskrifterna i övrigt i detta avtal — den andra staten beskatta inkomsten ifråga.

§ 2. Då royalty, som i paragraf 1 avses, utbetalas av ett sådant bolag med hemvist i en av staterna, vars delägare icke personligen ansvara för bolagets förbindelser (Kapitalgesellschaft), till en person med hemvist i den andra staten, vilken person äger mer än 50 procent av aktie- eller insatskapitalet i det utbetalande bolaget, må dock royaltyn, oberoende av bestämmelserna i sagda paragraf, beskattas i den förstnämnda staten. Skattesatsen får dock icke överstiga 10 procent av royaltyns bruttobelopp. På ansökan av den, som uppburit royaltyn, skall den sålunda uttagna

te aus der Veräußerung einer Beteiligung an einer Kapitalgesellschaft, die ihren Wohnsitz in dem anderen Staat hat, so hat der erstgenannte Staat das Besteuerungsrecht für diese Einkünfte. Werden diese Einkünfte durch eine im anderen Staat gelegene Betriebstätte erzielt, so steht das Besteuerungsrecht nur diesem anderen Staat zu.

Artikel 9

(1) Bezieht eine Person mit Wohnsitz in einem der beiden Staaten aus dem anderen Staat Einkünfte aus Lizenzgebühren oder anderen Vergütungen für die Benützung oder das Recht auf Benützung von Urheberrechten, Patenten, Gebrauchsmustern, Herstellungsverfahren, Warenzeichen oder ähnlichen Rechten (ausser Rechten, die die Ausbeutung von Grund und Boden betreffen), so hat der Wohnsitzstaat das Besteuerungsrecht für diese Einkünfte. Sind jedoch derartige Vergütungen unverhältnismässig hoch, so gilt der erste Satz lediglich für den Teil der Vergütungen, der einer angemessenen Gegenleistung entspricht. Insoweit solche Vergütungen einer angemessenen Gegenleistung nicht entsprechen, hat der andere Staat unter Beachtung der übrigen Bestimmungen dieses Abkommens das Besteuerungsrecht für diese Einkünfte.

(2) Lizenzgebühren im Sinne des Absatzes 1, die von einer Kapitalgesellschaft mit Wohnsitz in einem der beiden Staaten an eine Person mit Wohnsitz im anderen Staat bezahlt werden, die zu mehr als 50 v.H. am Grund- oder Stammkapital der auszahlenden Kapitalgesellschaft beteiligt ist, können abweichend von den Bestimmungen des Absatzes 1 in dem erstgenannten Staat besteuert werden; die Steuer darf jedoch 10 v.H. des Rohbetrages der Lizenzgebühren nicht übersteigen. Auf Antrag des Empfängers der Lizenzgebühren ist diese Steuer vom anderen Staat auf

skatten i den andra staten avräknas å dess på royaltybeloppet belöpande skatt.

§ 3. Paragraf 1 är även tillämplig å inkomst, som förvärfvas genom avyttring av i paragrafen angiven egendom.

§ 4. Med royalty likställas hyresavgifter och liknande ersättningar för överlåtelse av kinematografisk film, för nyttjande av utrustning avsedd för industriell, kommersiell eller vetenskaplig verksamhet eller för överlåtelse av i rörelse gjorda erfarenhetsrön.

§ 5. Paragraferna 1—4 äga icke tillämpning i sådana fall, då en person med hemvist i en av staterna innehar ett fast driftställe i den andra staten och förvärfvar inkomsten genom detta driftställe. I dylikt fall äger denna andra stat beskatta inkomsten.

Artikel 10

§ 1. Då en person med hemvist i en av staterna uppbär inkomst av kapital från den andra staten, äger hemviststaten beskatta denna inkomst. Därest inkomsten ifråga förvärfvas genom ett i den andra staten beläget fast driftställe, äger denna andra stat beskatta inkomsten.

§ 2. Såframt i den andra staten skatt å inländsk kapitalavkastning uttages genom avdrag vid källan, beröres ej rätten att verkställa dylikt skatteavdrag av bestämmelsen i paragraf 1. Därest skatt uttages genom sådant avdrag, skall densamma på ansökan restitueras. Ansökan om restitution skall hava ingivits till vederbörlig myndighet i hemviststaten inom två år efter utgången av det kalenderår, under vilket det beskattningsbara beloppet blivit tillgängligt för lyftning.

§ 3. De högsta finansmyndigheterna i de båda staterna skola träffa överenskommelse angående förfaran-

seine Steuer anzurechnen, die auf diese Einkünfte entfällt.

(3) Absatz 1 gilt auch für die Einkünfte aus der Veräußerung der dort genannten Rechte.

(4) Wie Lizenzgebühren werden Mietgebühren und ähnliche Vergütungen für die Überlassung kinematographischer Filme, für die Benutzung gewerblicher, kaufmännischer oder wissenschaftlicher Ausrüstungen oder für die Überlassung gewerblicher Erfahrungen behandelt.

(5) Die Absätze 1 bis 4 gelten nicht, wenn eine Person mit Wohnsitz in einem der beiden Staaten eine Betriebstätte in dem anderen Staat hat und die Einkünfte durch diese Betriebstätte erzielt. In diesem Fall hat der andere Staat das Besteuerungsrecht für diese Einkünfte.

Artikel 10

(1) Bezieht eine Person mit Wohnsitz in einem der beiden Staaten Einkünfte aus beweglichem Kapitalvermögen aus dem anderen Staat, so hat der Wohnsitzstaat das Besteuerungsrecht für diese Einkünfte. Werden diese Einkünfte durch eine im anderen Staat gelegene Betriebstätte erzielt, so steht das Besteuerungsrecht diesem anderen Staat zu.

(2) Soweit im anderen Staat die Steuer von inländischen Kapitalerträgen im Abzugsweg an der Quelle erhoben wird, wird das Recht zur Vornahme dieses Steuerabzuges durch Absatz 1 nicht berührt. Wenn die Steuer im Abzugsweg erhoben wird, ist sie auf Antrag rückzuerstaten. Der Antrag auf Rückerstattung muß innerhalb von zwei Jahren nach Ablauf des Kalenderjahres, in dem die der Steuer unterliegende Leistung fällig geworden ist, bei der zuständigen Behörde des Wohnsitzstaates eingebracht werden.

(3) Die obersten Finanzbehörden der beiden Staaten werden sich über das Verfahren zur Durchführung der

det för genomförande av befrielse från de genom avdrag vid källan utlagna skatterna å inkomst av kapital, särskilt rörande formen för de erforderliga intygen och ansökningarna, rörande de slag av bevis, som skola företes, ävensom beträffande de åtgärder, som böra företagas till förebyggande av missbruk vid framställande av anspråk på skattebefrielse. Härvid skall ingendera staten vara förpliktad att vidtaga åtgärder, vilka icke stå i överensstämmelse med dess lagstiftning.

§ 4. Beträffande de anspråk, som enligt paragraf 2 må tillkomma personal vid beskickningar och konsulat ävensom internationella organisationer, deras organ och tjänstemän, skola följande bestämmelser äga tillämpning:

a) Då en person tillhör en av staternas beskickning eller konsulat och i denna sin egenskap är stationerad i den andra staten eller i en tredje stat samt personen äger medborgarskap i den förstnämnda staten, anses han äga hemvist i denna förstnämnda stat, såframt han där är skyldig att erlägga skatt å sådan inkomst av kapital, som i den andra staten är underkastad skatt genom avdrag vid källan.

b) Internationella organisationer och deras organ ävensom dylika organisationers tjänstemän samt personer tillhörande en tredje stats beskickning eller konsulat, vilka uppehålla sig eller i sin berörda egenskap äro stationerade i en av de båda staterna samt därstädes äro befriade från att erlägga skatt å inkomst av kapital, hava ej något anspråk på befrielse från skatt uttagen i den andra staten genom avdrag vid källan.

§ 5. I sådana fall, då redan jämlikt lagstiftningen i den stat, som uttager skatten, rätt till fullständig befrielse från källskatt tillkommer inkomsttagaren, må sådan befrielse icke erhållas

Entlastung von den im Abzugsweg an der Quelle erhobenen Steuern von Einkünften aus beweglichem Kapitalvermögen, insbesondere über die Form der erforderlichen Bescheinigungen und Anträge, über die Art der beizubringenden Beweise sowie über die gegen die mißbräuchliche Geltendmachung von Entlastungsansprüchen zu treffenden Maßnahmen verständigen. Hierbei soll keiner der beiden Staaten verpflichtet werden, Maßnahmen zu treffen, die seiner Gesetzgebung nicht entsprechen.

(4) Bezüglich der Ansprüche, die nach Absatz 2 den Angehörigen diplomatischer oder konsularischer Vertretungen sowie den internationalen Organisationen, ihren Organen und Beamten zustehen, sind die folgenden Regeln anzuwenden:

a) Bei Angehörigen einer diplomatischen oder konsularischen Vertretung des einen Staates, die im anderen Staat oder in einem dritten Staat residieren und die Staatsangehörigkeit des Entsendestaates besitzen, gilt der Wohnsitz als in diesem letzteren Staat gelegen, sofern sie dort zur Entrichtung direkter Steuern von Einkünften aus beweglichem Kapitalvermögen, die im anderen Staat einer im Abzugsweg an der Quelle erhobenen Steuer unterliegen, verpflichtet sind;

b) internationale Organisationen und ihre Organe sowie die Beamten solcher Organisationen und das Personal diplomatischer oder konsularischer Vertretungen eines dritten Staates, die sich in einem der beiden Staaten aufhalten oder dort residieren und in diesem Staat von der Entrichtung direkter Steuern von Einkünften aus beweglichem Kapitalvermögen befreit sind, haben keinen Anspruch auf Entlastung von den im anderen Staat im Abzugsweg an der Quelle erhobenen Steuern.

(5) Steht dem Einkommensempfänger bereits nach der Gesetzgebung des steuererhebenden Staates ein Anspruch auf völlige Entlastung von den Quellensteuern zu, so kann die

las enligt paragraf 2 i denna artikel utan allenast jämlikt den interna lagstiftningen i sagda stat.

§ 6. Utdelning eller vinstmedel, som av ett sådant bolag med hemvist i en av staterna, vars delägare icke personligen ansvara för bolagets förbindelser (Kapitalgesellschaft), utbetalas till ett dylikt bolag med hemvist i den andra staten, skall vara fritagen från beskattning i denna andra stat i den utsträckning som utdelningen eller vinstandelen enligt lagstiftningen i denna andra stat skulle hava varit undantagen från beskattning, därest båda bolagen hade ägt hemvist i denna stat. Vid tillämpning av denna bestämmelse skall i Sverige ett österrikiskt bolag med begränsad ansvarighet (Gesellschaft mit beschränkter Haftung) anses såsom ett aktiebolag.

§ 7. Såsom inkomst av kapital anses utdelning och annan vinstandel belöpande å aktier, delaktighetsbevis i gruvföretag (Kuxe), vinstandelsbevis (Genußscheine), andelar i bolag med begränsad ansvarighet (Gesellschaften mit beschränkter Haftung) och andelar i ekonomiska föreningar (Genossenschaften), ävensom ränta å obligationer eller andra skuldförbindelser, även om dessa äro utfärdade med säkerhet i fast egendom.

Artikel 11

§ 1. Då en fysisk person med hemvist i en av staterna förvärvar inkomst av fritt yrke, äger den andra staten beskatta inkomsten allenast i den mån personen där utövar sin verksamhet under användande av en stadigvarande anordning, som regelmässigt står till hans förfogande.

§ 2. Artikel 4 paragraf 3 skall äga motsvarande tillämpning.

§ 3. Till fria yrken räknas särskilt självständigt bedriven vetenskaplig, konstnärlig, litterär, undervisande och uppfostrande förvärvsverksam-

Entlastung nicht gemäß Absatz 2 dieses Artikels, sondern nur nach der inneren Gesetzgebung des genannten Staates erfolgen.

(6) Dividenden oder Gewinnanteile, die von einer Kapitalgesellschaft mit Wohnsitz in einem der beiden Staaten an eine Kapitalgesellschaft mit Wohnsitz in dem anderen Staat ausgeschüttet werden, sollen in diesem anderen Staat steuerbefreit sein, aber nur insofern die Dividenden oder Gewinnanteile gemäß den Gesetzen dieses Staates von der Besteuerung ausgenommen wären, wenn die beiden Gesellschaften ihren Wohnsitz in diesem Staat gehabt hätten. Bei der Anwendung dieser Vorschrift wird in Schweden eine österreichische Gesellschaft mit beschränkter Haftung wie eine Aktiengesellschaft behandelt.

(7) Als Einkünfte aus beweglichem Kapitalvermögen gelten Dividenden und andere Gewinnanteile aus Aktien, Kuxen, Genußscheinen, Anteilen an Gesellschaften mit beschränkter Haftung und Genossenschaften sowie Zinsen aus Obligationen oder anderen Schuldverpflichtungen, auch wenn solche grundbücherlich sichergestellt sind.

Artikel 11

(1) Bezieht eine natürliche Person mit Wohnsitz in einem der beiden Staaten Einkünfte aus freien Berufen, so hat der andere Staat das Besteuerungsrecht für diese Einkünfte nur insoweit, als die Person ihre Tätigkeit in dem anderen Staat unter Benützung einer ihr dort regelmäßig zur Verfügung stehenden ständigen Einrichtung ausübt.

(2) Artikel 4 Absatz 3 gilt sinngemäß.

(3) Als freier Beruf gilt insbesondere die selbständige wissenschaftliche, künstlerische, schriftstellerische, unterrichtende oder erzieheri-

het samt självständigt bedriven förvärvsverksamhet som läkare, advokat, arkitekt, ingenjör, revisor och patentombud.

sche Erwerbstätigkeit und die selbständige Erwerbstätigkeit der Ärzte, Rechtsanwälte, Architekten, Ingenieure, Wirtschaftstrehänder und Patentanwälte.

Artikel 12

Då en fysisk person med hemvist i en av staterna i sin egenskap av ledamot av styrelsen (Aufsichtsrat) eller icke-verkställande ledamot av direktionen (Verwaltungsrat) eller liknande övervakande organ uppbär ersättning från aktiebolag, kommanditaktiebolag, bolag med begränsad ansvarighet (Gesellschaften mit beschränkter Haftung) eller ekonomiska föreningar (Genossenschaften), beträffande vilka orten för den verkliga ledningen är belägen i den andra staten, äger förstnämnda stat beskatta ersättningen ifråga. Den stat, i vilken orten för det utbetalande bolagets eller den utbetalande föreningens verkliga ledning är belägen, är dock berättigad att å den ifrågavarande ersättningen uttaga särskild skatt (skatt å styrelsearvoden).

Artikel 13

§ 1. Då en fysisk person med hemvist i en av staterna förvärvar inkomst av arbetsanställning (löner, arvoden och liknande ersättningar), som utövas i den andra staten, äger denna andra stat beskatta inkomsten ifråga.

§ 2. Oberoende av vad i paragraf 1 stadgas må inkomst av arbetsanställning beskattas allenast i den stat, i vilken arbetstagaren äger hemvist, därest han antingen

a) uppehåller sig i den andra staten allenast tillfälligtvis — sammanlagt högst 183 dagar under ett och samma kalenderår — samt uppbär ersättning för sin under denna tid utövade verksamhet av en arbetsgivare, som äger hemvist i förstnämnda stat, under sådana förhållanden

Artikel 12

Bezieht eine natürliche Person mit Wohnsitz in einem der beiden Staaten in ihrer Eigenschaft als Aufsichtsratsmitglied oder nichtgeschäftsführendes Mitglied des Verwaltungsrates oder ähnlicher überwachender Organe Vergütungen von Aktiengesellschaften, Kommanditgesellschaften auf Aktien, Gesellschaften mit beschränkter Haftung oder Genossenschaften, die den Ort der tatsächlichen Leitung in dem anderen Staat haben, so hat der erstgenannte Staat das Besteuerungsrecht für diese Vergütungen. Der Staat, in dem sich der Ort der tatsächlichen Leitung der auszahlenden Gesellschaft oder Genossenschaft befindet, bleibt jedoch berechtigt, von diesen Vergütungen eine besondere Steuer (Aufsichtsratsabgabe) zu erheben.

Artikel 13

(1) Bezieht eine natürliche Person mit Wohnsitz in einem der beiden Staaten Einkünfte aus nichtselbständiger Arbeit (Löhne, Gehälter und ähnliche Vergütungen), die in dem anderen Staat ausgeübt wird, so hat der andere Staat das Besteuerungsrecht für diese Einkünfte.

(2) Abweichend von Absatz 1 können Einkünfte aus nichtselbständiger Arbeit nur in dem Staat besteuert werden, in dem der Arbeitnehmer seinen Wohnsitz hat, wenn dieser Arbeitnehmer entweder

a) sich vorübergehend, insgesamt nicht länger als 183 Tage während eines Kalenderjahres, in dem anderen Staat aufhält und für seine während dieser Zeit ausgeübte Tätigkeit von einem Arbeitgeber entlohnt wird, der seinen Wohnsitz nur in dem erstgenannten Staat hat, und für sei-

att ersättningen icke belastar ett av arbetsgivaren i den andra staten innehaft fast driftställe eller en av denne där innehavd stadigvarande anordning, eller

b) helt och hållet eller till huvudsaklig del fullgör arbete ombord å luftfartyg, som nyttjas av ett luftfartsföretag i en av staterna (särskilt konsortiet Scandinavian Airlines System).

§ 3. Då arbetet helt och hållet eller till huvudsaklig del fullgöres ombord å fartyg och den verkliga ledningen för det företag, som nyttjar fartygen, är belägen å en ort inom en av staterna, anses arbetet vid tillämpningen av paragraf 1 vara utfört i denna stat.

§ 4. Paragraf 1 är icke tillämplig i fråga om studerande vid högskola, teknisk skola eller liknande undervisningsanstalt i en av staterna, vilka mot ersättning äro anställda vid ett företag i den andra staten under högst 100 dagar under ett och samma kalenderår i syfte att erhålla praktisk utbildning.

Artikel 14

Då en fysisk person med hemvist i en av staterna förvärvar inkomst i den andra staten — antingen under utövande av fritt yrke eller på grund av arbetsanställning — genom verksamhet, vars ändamål är att bereda underhållning, t. ex. såsom teater-, radio-, televisions- eller filmartist, skådespelare, musiker och professionell idrottsman, äger — oberoende av bestämmelserna i artikel 11 och artikel 13 paragraf 2 — allenast denna andra stat beskatta inkomsten ifråga. Bestämmelserna i artikel 9 paragraf 1 beröras icke härav.

Artikel 15

Då en fysisk person med hemvist i en av staterna uppbär från den andra staten pensioner, änke- och pupillpensioner därunder inbegripna, även

ne Tätigkeit nicht zu Lasten einer in dem anderen Staat befindlichen Betriebsstätte oder ständigen Einrichtung des Arbeitgebers entlohnt wird, oder

b) ausschließlich oder vorwiegend an Bord von Flugzeugen eines Unternehmens der Luftfahrt eines der beiden Staaten (insbesondere bei dem Konsortium »Scandinavian Airlines System») tätig ist.

(3) Wenn die Arbeit ausschließlich oder vorwiegend an Bord von Schiffen ausgeübt wird und der Ort der tatsächlichen Leitung des Unternehmens, das die Fahrzeuge betreibt, sich in einem der beiden Staaten befindet, so gilt im Sinne des Absatzes 1 die Arbeit als in diesem Staat ausgeübt.

(4) Absatz 1 gilt nicht für Studenten einer Hochschule, technischen Schule oder ähnlichen Lehranstalt eines der beiden Staaten, die gegen Entgelt bei einem Unternehmen in dem anderen Staat nicht länger als 100 Tage während eines Kalenderjahres beschäftigt werden, um eine praktische Ausbildung zu erhalten.

Artikel 14

Bezieht eine natürliche Person mit Wohnsitz in einem der beiden Staaten Einkünfte aus freiberuflicher oder nichtselbständiger Arbeit für Tätigkeiten, die in dem anderen Staat für Unterhaltungsdarbietungen ausgeübt werden, wie z.B. als Bühnen-, Radio-, Fernseh-, Filmkünstler und Schauspieler, Musiker, Artist und Berufssportler, so steht das Besteuerungsrecht für diese Einkünfte abweichend von den Bestimmungen des Artikels 11 und des Artikels 13 Absatz 2 nur diesem anderen Staat zu. Die Bestimmungen des Artikels 9 Absatz 1 bleiben unberührt.

Artikel 15

Bezieht eine natürliche Person mit Wohnsitz in einem der beiden Staaten aus dem anderen Staat Ruhegehälter, Witwen- oder Waisenspensioner

som andra belopp eller i penningar uppskattbara förmåner på grund av förutvarande arbetsanställning, äger hemviststaten beskatta denna inkomst.

nen sowie andere Bezüge oder geldwerte Vorteile für frühere Dienstleistungen, so hat der Wohnsitzstaat das Besteuerungsrecht für diese Einkünfte.

Artikel 16

§ 1. Då en person med hemvist i en av staterna uppbär lön, arvode eller liknande ersättning eller pension, änke- och pupillpensioner därunder inbegripna, av den andra staten eller av delstat, kommun, kommunalförbund eller annan offentlighetsjuridisk person i den staten på grund av förhandenvarande eller tidigare arbetsförhållande, äger — oberoende av bestämmelserna i artikel 13 och 15 — denna andra stat beskatta inkomsten ifråga. Det sagda gäller även i fråga om belopp, som utbetalas på grund av lagstadgad socialförsäkring i denna andra stat.

Artikel 16

(1) Bezieht eine Person mit Wohnsitz in einem der beiden Staaten Einkünfte aus Gehältern, Löhnen und ähnlichen Vergütungen oder aus Ruhegehältern, Witwen- und Waisenspensionen, die der andere Staat oder die Länder, Gemeinden oder Gemeindeverbände oder andere juristische Personen des öffentlichen Rechtes jenes anderen Staates für gegenwärtige oder frühere Dienst- oder Arbeitsleistungen gewähren, so hat abweichend von den Bestimmungen der Artikel 13 und 15 dieser andere Staat das Besteuerungsrecht für diese Einkünfte. Das gleiche gilt auch für Bezüge aus der gesetzlichen Sozialversicherung dieses anderen Staates.

§ 2. Paragraf 1 äger icke tillämpning å

a) ersättningar till personer, som äga medborgarskap i den förstnämnda staten,

b) ersättningar för tjänster, vilka utföras eller utförts i samband med rörelse, som den i paragraf 1 åsyftade juridiska personen bedrivit i förvärvssyfte.

(2) Absatz 1 findet keine Anwendung

a) auf Zahlungen, die an Personen geleistet werden, welche die Staatsangehörigkeit des erstgenannten Staates besitzen,

b) auf Zahlungen für Dienste, die im Zusammenhang mit einer in Gewinnerzielungsabsicht durchgeführten gewerblichen Tätigkeit einer der in Absatz 1 genannten juristischen Personen geleistet werden oder geleistet worden sind.

§ 3. Frågan, huruvida en juridisk person är offentlighetsjuridisk, skall bedömas enligt lagstiftningen i den stat, i vilken densamma tillkommit.

(3) Ob eine juristische Person eine solche des öffentlichen Rechtes ist, wird nach den Gesetzen des Staates entschieden, in dem sie errichtet ist.

Artikel 17

Studerande, lärlingar, praktikanter och volontärer från en av staterna, vilka allenast i studie- eller utbildningssyfte uppehålla sig i den andra staten, underkastas icke någon beskattning i denna andra stat för belopp, som de mottaga för sitt underhåll, sina studier eller sin utbildning,

Artikel 17

Studenten, Lehrlinge, Praktikanten und Volontäre eines der beiden Staaten, die sich nur zu Studien- oder Ausbildungszwecken in dem anderen Staat aufhalten, werden von den für ihren Lebensunterhalt, ihre Studien und ihre Ausbildung empfangenen Bezügen in diesem anderen Staat

därest beloppen ifråga utbetalas till dem från förstnämnda stat eller eljest från utlandet.

Artikel 18

§ 1. Förmögenhet, som äges av en person med hemvist i en av staterna, beskattas allenast i den stat, vilken enligt detta avtal äger beskatta inkomst av samma förmögenhet, såframt förmögenheten består av

- a) fast egendom (artikel 3),
- b) egendom, som nyttjas i rörelse (artikel 4 och 7),
- c) egendom, som nyttjas vid utövningen av fritt yrke (artikel 11).

§ 2. Annan förmögenhet, som äges av en person med hemvist i en av staterna, beskattas allenast i denna stat.

§ 3. Med avseende å fall, som angivas i paragraferna 1 och 2, skola bestämmelserna i artikel 10 paragraf 6 äga motsvarande tillämpning.

§ 4. Förmögenhet, som äges av en juridisk person med hemvist i en av staterna, må i den andra staten icke underkastas någon beskattning, som är högre eller mera tyngande än den beskattning, som åvilar förmögenhet tillkommande en juridisk person av samma eller liknande slag med hemvist i denna andra stat.

Artikel 19

De svenska författningarnas bestämmelser om inkomst- och förmögenhetsbeskattning av oskifta dödsbon tillämpas icke i den mån dödsbodeläggare för i dödsboet ingående inkomst eller däri ingående förmögenhet direkt beskattas i Österrike enligt bestämmelserna i detta avtal.

nicht besteuert, wenn ihnen diese Bezüge aus dem erstgenannten Staat oder sonst aus dem Ausland zufließen.

Artikel 18

(1) Das Besteuerungsrecht für Vermögen einer Person mit Wohnsitz in einem der beiden Staaten, soweit es besteht aus:

- a) unbeweglichem Vermögen (Artikel 3),
- b) Vermögen, das einem gewerblichen Unternehmen dient (Artikel 4 und 7),
- c) Vermögen, das der Ausübung freier Berufe dient (Artikel 11), hat der Staat, dem das Besteuerungsrecht für die Einkünfte aus diesem Vermögen zusteht.

(2) Das Besteuerungsrecht für anderes Vermögen einer Person hat der Staat, in dem diese Person ihren Wohnsitz hat.

(3) Hinsichtlich der in den Absätzen 1 und 2 angeführten Fälle finden die Bestimmungen des Artikels 10 Absatz 6 sinngemäß Anwendung.

(4) Das Vermögen einer juristischen Person mit Wohnsitz in einem der beiden Staaten darf in dem anderen Staat keiner Besteuerung unterworfen werden, die höher oder belastender ist als die Besteuerung des Vermögens einer juristischen Person derselben oder ähnlicher Art mit Wohnsitz im anderen Staat.

Artikel 19

Die Vorschriften der schwedischen Gesetze über die Einkommens- und Vermögensbesteuerung ruhender Erbschaften finden insoweit keine Anwendung, als für das aus der Erbschaft herrührende Einkommen und Vermögen der Erwerber in Österreich nach den Bestimmungen dieses Abkommens unmittelbar zur Steuer herangezogen wird.

Artikel 20

Artikel 20

§ 1. Då rätten att beskatta viss inkomst eller viss förmögenhet enligt bestämmelserna i detta avtal tillkommer en av staterna, får den andra staten icke beskatta denna inkomst eller förmögenhet, och således ej heller genom skatteavdrag vid källan. Bestämmelserna i artikel 9, 10 och 12 beröras dock icke härav.

§ 2. Detta avtal inskränker icke befogenheten för envar av de båda staterna att beträffande personer, vilka äga hemvist inom statens område, uttaga skatt å sådana inkomster eller förmögenhetstillgångar, som denna stat äger beskatta, efter en skattesats, som motsvarar den, som skulle belöpa å den skattskyldiges hela inkomst eller hela förmögenhet. Bestämmelsen i paragraf 1 inverkar icke härå.

(1) Einkünfte und Vermögen, die nach den Bestimmungen dieses Abkommens der Besteuerung in einem der beiden Staaten unterliegen, dürfen in dem anderen Staat auch nicht durch Abzug an der Quelle besteuert werden. Vorbehalten bleiben die Bestimmungen der Artikel 9, 10 und 12.

(2) Ungeachtet der Bestimmung des Absatzes 1 beschränkt dieses Abkommen nicht die Befugnis jedes der beiden Staaten, die Steuern bei jenen Personen, die ihren Wohnsitz in seinem Gebiet haben, auf die ihm zur Besteuerung zugewiesenen Einkommensteile oder Vermögensteile zu den dem Gesamteinkommen oder Gesamtvermögen des Steuerpflichtigen entsprechenden Sätzen zu berechnen.

Artikel 21

Artikel 21

Detta avtal påverkar icke rätten till eventuella, längre gående befrielser, vilka enligt folkrättens allmänna regler eller på grund av särskilda överenskommelser tillkomma diplomatiska eller konsulära befattningshavare. I den mån på grund av sådana längre gående befrielser inkomst och förmögenhet icke beskattas i anställningsstaten, förbehålles beskattningen hemlandet.

Dieses Abkommen berührt nicht den Anspruch auf etwaige weitergehende Befreiungen, die nach den allgemeinen Regeln des Völkerrechtes oder besonderen Vereinbarungen den Angehörigen der diplomatischen oder konsularischen Vertretungen zustehen. Soweit auf Grund solcher weitergehenden Befreiungen Einkünfte und Vermögen im Empfangsstaat nicht besteuert werden, bleibt die Besteuerung dem Entsendestaat vorbehalten.

Artikel 22

Artikel 22

§ 1. Kan en person med hemvist i en av staterna visa att av beskattningsmyndigheterna i de båda staterna vidtagna åtgärder för honom medföra eller kunna medföra dubbelbeskattning i strid mot principerna i detta avtal, äger han — utan att hans rätt att använda sig av i den interna rättsordningen givna rättsmedel därav påverkas — göra framställning hos den högsta finansmyndigheten i den stat, i vilken han äger hemvist.

(1) Weist eine Person mit Wohnsitz in einem der beiden Staaten nach, daß Maßnahmen der Finanzbehörden der beiden Staaten für sie die Wirkung einer Doppelbesteuerung haben oder haben werden, die den Grundsätzen dieses Abkommens widerspricht, so kann sie sich, unbeschadet eines innerstaatlichen Rechtsmittels, an die oberste Finanzbehörde des Staates wenden, in dem sie ihren Wohnsitz hat.

§ 2. Anses framställningen grun-

(2) Werden die Einwendungen für

dad, skall den enligt paragraf 1 behöriga högsta finansmyndigheten, såframt densamma icke vill avstå från sitt eget skatteanspråk, söka att med den högsta finansmyndigheten i den andra staten träffa överenskomelse till undvikande av dubbelbeskattning.

Artikel 23

§ 1. De högsta finansmyndigheterna i de båda staterna skola utbyta de upplysningar, vilka äro erforderliga för att genomföra detta avtal eller för att förhindra skatteflykt. De högsta finansmyndigheterna äro dock icke förpliktade att meddela sådana upplysningar, som icke kunna lämnas på grundval av hos skattemyndigheterna tillgängligt material utan kräva särskild undersökning. De sålunda utbytta upplysningarna skola behandlas såsom hemliga, dock att desamma må göras tillgängliga för personer och myndigheter (svenska förvaltningsdomstolar härunder inbegripna), vilka enligt i lag meddelade föreskrifter handlägga taxering eller uppbörd av de skatter, som avses i detta avtal. Samma förpliktelse, som åvilar de högsta finansmyndigheterna, åligger jämväl nyssnämnda personer och myndigheter.

§ 2. Paragraf 1 får icke i något fall anses innebära, att någon av staterna är pliktig att

a) tillgripa verkställighetsåtgärder, som icke stå i överensstämmelse med dess lagstiftning eller administrativa praxis,

b) meddela upplysningar, vilka icke kunna inforas enligt i lag meddelade föreskrifter i den ena eller den andra avtalslutande staten.

§ 3. Upplysningar, vilka skulle yppa en affärs- eller yrkeshemlighet, få icke utbytas.

Artikel 24

§ 1. Då en av staterna tillämpar detta avtal, skall, såvitt icke sam-

begründet erachtet, so soll die nach Absatz 1 zuständige oberste Finanzbehörde, wenn sie auf ihren eigenen Steueranspruch nicht verzichten will, versuchen, sich mit der obersten Finanzbehörde des anderen Staates zu verständigen, um eine Doppelbesteuerung zu vermeiden.

Artikel 23

(1) Die obersten Finanzbehörden der beiden Staaten werden sich die Mitteilungen machen, die zur Durchführung dieses Abkommens oder zur Vermeidung von Steuerverkürzungen notwendig sind. Die obersten Finanzbehörden sind jedoch nicht verpflichtet, Auskünfte zu erteilen, die nicht auf Grund der bei den Finanzbehörden vorhandenen Unterlagen gegeben werden können, sondern gesonderte Ermittlungen erfordern würden. Der Inhalt der auf Grund dieses Artikels zur Kenntnis der obersten Finanzbehörden gelangten Mitteilungen ist geheim zu halten, unbeschadet der Befugnis, ihn Personen und Behörden (einschließlich der Verwaltungsgerichte in Schweden) zugänglich zu machen, die nach den gesetzlichen Vorschriften bei der Festsetzung oder Einhebung der Steuern im Sinne dieses Abkommens mitwirken. Diese Personen und Behörden haben die gleiche Verpflichtung wie die obersten Finanzbehörden.

(2) Absatz 1 ist in keinem Falle so auszulegen, daß einem der Staaten die Verpflichtung auferlegt wird,

a) Verwaltungsmaßnahmen durchzuführen, die seinen gesetzlichen Vorschriften oder seiner Verwaltungspraxis widersprechen,

b) Einzelheiten mitzuteilen, deren Angabe nach den gesetzlichen Vorschriften des einen oder anderen Staates nicht gefordert werden kann.

(3) Mitteilungen, die ein gewerbliches oder berufliches Geheimnis offenbaren würden, dürfen nicht gegeben werden.

Artikel 24

(1) Bei der Anwendung dieses Abkommens durch einen der beiden

manhanget annorlunda kräver, varje uttryck, vars innebörd icke angivits i avtalet, anses hava den betydelse, som uttrycket har enligt gällande lagar inom den ifrågavarande staten rörande sådana skatter, som avses i detta avtal.

§ 2. De högsta finansmyndigheterna i de båda staterna må vid behandlingen av frågor, vilka uppkomma i anledning av detta avtal, träda i direkt förbindelse med varandra.

§ 3. De högsta finansmyndigheterna skola träffa överenskommelse då så erfordras till undanröjande av svårigheter eller tvivelsmål, som uppkomma vid detta avtals tolkning eller tillämpning, ävensom till undanröjande av obillighet på grund av dubbelbeskattning i fall, som icke regleras i detta avtal, såvitt fråga är om däri avsedda skatter.

Artikel 25

§ 1. Detta avtal skall ratificeras, för Sveriges del av Hans Maj:t Konungen av Sverige med riksdagens samtycke och för Österrikes del av Republiken Österrikes President. Ratifikationshandlingarna skola snarast möjligt utväxlas i Wien.

§ 2. Detta avtal träder i kraft i och med ratifikationshandlingarnas utväxling.

Artikel 26

§ 1. Efter utväxling av ratifikationshandlingarna skola avtalets bestämmelser tillämpas

a) i Österrike:
beträffande skatter, som uttagas för tiden efter den 31 december 1958;

b) i Sverige:
beträffande statlig inkomstskatt och allmän kommunalskatt, som utgå på grund av taxering under kalenderåret 1960 (avseende inkomst under kalenderåret 1959 eller motsvarande räkenskapsår) och senare år;

Staaten ist, soweit sich aus dem Zusammenhang nichts anderes ergibt, jeder in diesem Abkommen nicht umschriebene Begriff nach den Gesetzen dieses Staates auszulegen, die sich auf die Steuern im Sinne des Abkommens beziehen.

(2) Die obersten Finanzbehörden der beiden Staaten können bei der Behandlung von Fragen, die sich aus diesem Abkommen ergeben, unmittelbar miteinander verkehren.

(3) Zur Beseitigung von Schwierigkeiten und Zweifeln, die bei der Auslegung oder Anwendung dieses Abkommens auftreten, sowie zur Beseitigung von Härten auf Grund einer Doppelbesteuerung bei den Steuern im Sinne dieses Abkommens in Fällen, die in diesem Abkommen nicht geregelt sind, werden sich die obersten Finanzbehörden verständigen.

Artikel 25

(1) Dieses Abkommen soll ratifiziert werden, und zwar schwedischerseits durch Seine Majestät den König von Schweden mit Zustimmung des Riksdags, österreichischerseits durch den Bundespräsidenten der Republik Österreich. Die Ratifikationsurkunden sollen so bald wie möglich in Wien ausgetauscht werden.

(2) Dieses Abkommen tritt mit dem Austausch der Ratifikationsurkunden in Kraft.

Artikel 26

(1) Nach Austausch der Ratifikationsurkunden finden die Bestimmungen des Abkommens Anwendung:

a) in Österreich:
auf die Steuern, die für die Zeit nach dem 31. Dezember 1958 erhoben werden;

b) in Schweden:
auf die staatliche Einkommensteuer und die allgemeine Gemeindesteuer, die Gegenstand der Veranlagungen des Kalenderjahres 1960 (hinsichtlich der Einkünfte des Kalenderjahres 1959 oder des ent-

beträffande kupongskatt å sådan utdelning, som förfaller till betalning efter den 31 december 1958;

beträffande sjömansskatt, som belöper å tiden efter den 31 december 1958;

beträffande bevillningsavgifter för särskilda förmåner och rättigheter, som belöpa å tiden efter den 31 december 1958;

beträffande statlig förmögenhets-skatt, som utgår på grund av taxering under kalenderåret 1960 (avseende förmögenhet vid utgången av kalenderåret 1959) och senare år;

beträffande övriga svenska skatter, som utgå på grund av taxering under kalenderåret 1960 och senare år.

§ 2. Beträffande skatter, vilka uttagas för tiden före tillämpningen av detta avtal, skola tillämpas de bestämmelser, som på grundval av ömsesidighet till undvikande av dubbelbeskattning överenskommits genom noteväxlingen den 19 juli 1951 (kompletterad genom noteväxlingen den 14 augusti 1956).

Artikel 27

Detta avtal förbliver i kraft, så länge detsamma icke uppsäges av en av staterna. Envar av staterna må — med iakttagande av en uppsägnings-tid av sex månader — uppsäga avtalet att gälla vid slutet av ett kalenderår. I händelse av sådan uppsägning skall avtalet sista gången tillämpas:

a) i Österrike:

beträffande skatter, som uttagas för tiden intill den 31 december det kalenderår, till vars slut avtalet uppsagts (uppsägningsåret);

b) i Sverige:

beträffande statlig inkomstskatt, statlig förmögenhetsskatt och allmän

sprechenden Rechnungsjahres) und späterer Kalenderjahre bilden;

auf die Kuponsteuer von Dividen-den, die nach dem 31. Dezember 1958 fällig werden;

auf die Seemannsteuer, die für die Zeit nach dem 31. Dezember 1958 erhoben wird;

auf die Abgaben auf besondere Vor-teile und Gerechtigkeiten, die für die Zeit nach dem 31. Dezember 1958 erhoben werden;

auf die staatliche Vermögensteuer, die Gegenstand der Veranlagung des Kalenderjahres 1960 (hinsichtlich des Vermögens am Ende des Kalender-jahres 1959) und späterer Kalender-jahre bildet;

auf die sonstigen schwedischen Steuern, die Gegenstand der Veran-lagungen des Kalenderjahres 1960 und späterer Kalenderjahre bilden.

(2) Für die Steuern, die für die Zeit bis zur Anwendung der Bestim-mungen dieses Abkommens erhoben werden, sind die Bestimmungen des durch den Notenwechsel vom 19. Juli 1951 (ergänzt durch den Notenwechsel vom 14. August 1956) zur Vermeidung der Doppelbesteuerung vereinbarten Gegenseitigkeitsverhält-nisses anzuwenden.

Artikel 27

Dieses Abkommen bleibt in Kraft, solange es nicht von einem der bei-den Staaten gekündigt worden ist. Jeder Staat kann das Abkommen un-ter Einhaltung einer sechsmonatigen Frist auf das Ende eines Kalender-jahres kündigen. In diesem Falle wird das Abkommen letztmals ange-wendet:

a) in Österreich:

auf die Steuern, die für die Zeit bis zum 31. Dezember des Jahres er-hoben werden, zu dessen Ende die Kündigung erfolgt ist;

b) in Schweden:

auf die staatliche Einkommen-steuer, die staatliche Vermögen-

kommunalskatt, som utgå på grund av taxering under kalenderåret efter uppsägningsåret;

beträffande kupongskatt å sådan utdelning, som förfaller till betalning under uppsägningsåret;

beträffande sjömansskatt, som belöper å uppsägningsåret;

beträffande bevillningsavgifter för särskilda förmåner och rättigheter, som belöpa å uppsägningsåret;

beträffande övriga svenska skatter, som utgå på grund av taxering under kalenderåret efter uppsägningsåret.

Till bekräftelse härå hava de båda avtalsslutande staternas befullmäktigade ombud undertecknat detta avtal och försett detsamma med sigill.

Som skedde i Stockholm den 14 maj 1959 i vardera två originalemplar å svenska och tyska språken, vilka båda texter äga lika vitsord.

steuer und die allgemeine Gemeindesteuer, die Gegenstand der Veranlagungen des Kalenderjahres, das auf das Kündigungsjahr folgt, bilden;

auf die Kuponsteuer von Dividenden, die während des Kündigungsjahres fällig werden;

auf die Seemannsteuer, die für das Kündigungsjahr erhoben wird;

auf die Abgaben auf besondere Vorteile und Gerechtigkeiten, die für das Kündigungsjahr erhoben werden;

auf die sonstigen schwedischen Steuern, die Gegenstand der Veranlagungen des Kalenderjahres, das auf das Kündigungsjahr folgt, bilden.

Zu Urkund dessen haben die Bevollmächtigten der beiden Staaten dieses Abkommen unterzeichnet und mit Siegeln versehen.

Geschehen zu Stockholm am 14. Mai 1959 in je zweifacher Ausfertigung in deutscher und schwedischer Sprache, wobei beide Texte authentisch sind.

Östen Undén

Dr. Rudolf Krippel Redlich-Redensbruck

(L. S.)

(L. S.)

*Utdrag av protokollet över finansärenden, hållet inför Hans
Maj:t Konungen i statsrådet å Stockholms slott den
17 april 1959.*

Närvarande:

Statsministern ERLANDER, ministern för utrikes ärendena UNDÉN, statsråden NILSSON, STRÄNG, ANDERSSON, LINDELL, LINDSTRÖM, LANGE, LINDHOLM, KLING, SKOGLUND, EDENMAN, NETZÉN, JOHANSSON, AF GEIJERSTAM.

Efter gemensam beredning med ministern för utrikes ärendena anmäler chefen för finansdepartementet, statsrådet Sträng, fråga om *godkännande av förslag till avtal mellan Sverige och Österrike för undvikande av dubbelbeskattning beträffande skatter å inkomst och förmögenhet* samt anför därvid följande.

Den 19 juli 1951 utväxlades med Österrike noter om provisorisk tillämpning i förhållandet mellan Sverige och detta land av bestämmelserna i 1928 års svensk-tyska avtal för undvikande av dubbelbeskattning (se SFS 1951: 739 samt prop. 1951: 202). Den 14 augusti 1956 utväxlades skrivelser om visst tillägg till överenskommelsen den 19 juli 1951 (se SFS 1956: 449).

Under hösten 1957 aktualiserades från österrikisk sida frågan om att ersätta 1951 års provisoriska reglering med ett dubbelbeskattningsavtal av sedvanlig typ. I anslutning därtill upptogs förhandlingar mellan särskilt utsedda delegationer. Förhandlingarna, som ägde rum i Stockholm under tiden den 5—9 maj och i Wien under tiden den 14—17 juli 1958, fördes å svensk sida av en delegation under ordförandeskap av chefen för finansdepartementets rättsavdelning Carl Åbjörnsson och bestående i övrigt av f. d. skattedirektören K. G. A. Sandström, byråchefen för lagärenden i finansdepartementet Sten Walberg och byråchefen i samma departement Ivan Eckersten. Efter kompletterande skriftväxling nåddes enighet om ett på tyska och svenska språken avfattat förslag till avtal mellan Konungariket Sverige och Republiken Österrike för undvikande av dubbelbeskattning beträffande skatter å inkomst och förmögenhet. Avtalsförslaget — vilket torde få såsom *bilaga*¹ fogas vid protokollet i detta ärende — har därefter underställts respektive regeringar för godkännande.

Avtalsförslaget har remitterats till *kammarrätten*, som i sitt yttrande den 18 februari 1959 förklarar sig icke ha funnit något att erinra mot de principer på vilka förslaget är grundat.

¹ Förslaget till avtal har här uteslutits. Det vid propositionen fogade avtalet överensstämmer med avtalsförslaget utom därutinnan *allt* ombudens namn tillagts i ingressen, *allt* ratifikationsortens namn införts i artikel 25 § 1 samt *allt*, sedan datering och underskrift verkstälts, uppgift därom införts.

Under hand har meddelats att man å österrikisk sida är beredd att under-teckna avtalsförslaget. Jag får nu anmäla frågan om godkännande av det-samma å svensk sida.

Innan jag redogör för innehållet i det föreliggande avtalsförslaget torde jag få något beröra det *österrikiska* skattesystemet.

I Österrike uttages inkomst- och förmögenhetsskatt av såväl fysiska som juridiska personer. Då fråga är om fysiska personers inkomst utgår »*Einkommensteuer*» och i fråga om inkomst, som förvärvas av juridiska personer, »*Körperschaftsteuer*». Såsom ett tillägg till båda inkomstskatterna uttages en avgift till främjande av bostadsbyggande samt till bestridande av bidrag till familjeförsörjare (»*Beitrag vom Einkommen zur Förderung des Wohnbaues und für Zwecke des Familienlastenausgleiches*»). Förmögenhetsskatt (»*Vermögenssteuer*») utgår, såsom nyss nämnts, i fråga om såväl fysiska som juridiska personer.

Fysisk person, som har sitt hemvist i Österrike eller där stadigvarande vistas, har att i princip erlagga inkomst- resp. förmögenhetsskatt för all sin inkomst eller förmögenhet, oavsett var inkomsten förvärvats eller förmögenheten är nedlagd. Samma oinskränkta skattskyldighet föreligger för österrikiskt bolag eller annan juridisk person vars ledning eller säte är förlagt till Österrike. Vad beträffar fysisk eller juridisk person, som ej i enlighet med vad nyss sagts är oinskränkt skattskyldig, föreligger begränsad skattskyldighet, d. v. s. en sådan person har att erlagga skatt för vissa från Österrike härflytande inkomster och viss där nedlagd förmögenhet.

Den österrikiska skatten uttages i regel på grundval av taxering. En stor del av inkomstskatten erlägges emellertid genom skatteavdrag vid källan. Detta gäller skatten å arbetsinkomst (»*Lohnsteuer*»), skatten å inländsk kapitalavkastning (»*Kapitalertragsteuer*») ävensom skatten å vissa av de inkomster som uppbäres av personer vilka är begränsat skattskyldiga.

I fråga om arvoden, som utbetalas till styrelseledamöter eller liknande befattningshavare i österrikiska bolag, utgår en särskild skatt benämnd »*Aufsichtsratsabgabe*». Denna uttages genom avdrag vid källan oavsett om den ifrågavarande befattningshavaren har sitt hemvist i Österrike eller ej.

I Österrike utgår vidare kommunalskatter i form av dels näringsskatt (»*Gewerbesteuer*») och dels fastighetsskatt (»*Grundsteuer*»). Näringsskatten kan uttagas i form av skatt å utbetalda löner (»*Lohnsummensteuer*»).

Vad beträffar de *skatter som inbegripes* under det föreslagna avtalet må nämnas att i uppräknigen i art. 1 § 4 å österrikisk sida medtagits nyss-nämnda skatter. Vad angår de för Sveriges del i sagda paragraf angivna skatterna må framhållas att — i motsats till vad som är fallet beträffande den nu gällande avtalsmässiga regleringen — avtalet avses skola omfatta jämväl de i Sverige utgående bevillningsavgifterna för särskilda förmåner och rättigheter.

Såsom angivits i samband med anmälan den 20 mars 1959 av förslag till nytt dubbelbeskattningsavtal mellan Sverige och Förbundsrepubliken Tyskland antogs den 11 juli 1958 av rådet för organisationen för europeiskt ekonomiskt samarbete (OEEC) vissa rekommendationer i fråga om dubbelbeskattning innehållande bl. a. förslag till avtalsbestämmelser avseende vad som förstås med uttrycken »skatterättsligt hemvist» och »fast driftställe». Dessa förslag har beaktats i det nu föreliggande förslaget till avtal med Österrike och bestämmelserna ifråga återfinnes vad avser *skatterättsligt hemvist* i art. 2 §§ 2—4 och beträffande *fast driftställe* i art. 5 av avtalsförslaget. Vad angår innehållet i dessa bestämmelser torde få hänvisas till den redogörelse som lämnats i anslutning till nyssnämnda avtal med Förbundsrepubliken Tyskland. Även den i det föregående angivna artikel 1 av förslaget till avtal med Österrike, avseende vilka skatter som omfattas av dubbelbeskattningsavtalet, har utformats i nära anslutning till de av OEEC genom rekommendationerna den 11 juli framlagda förslagen. Förutom bestämmelser i nu angivna hänseenden innehåller nämnda rekommendationer förslag till bestämmelser rörande icke-diskriminering i skattehänseende med hänsyn till medborgarskap eller av liknande grunder. I det nu föreliggande avtalsförslaget har ur berörda synpunkter regler intagits endast om förmögenhetsbeskattning i fråga om juridisk person (art. 18 § 4), då en reglering av diskriminationsproblemet i övrigt ej nu ansetts påkallad i förhållandet mellan Sverige och Österrike.

I fråga om *principerna för uppdelningen av beskattningsrätten* till olika slag av inkomst och förmögenhet ävensom metoden för dubbelbeskattningsens undanröjande har avtalsförslaget utformats i nära anslutning till de bestämmelser som nu tillämpas i förhållandet mellan Sverige och Österrike. I vissa hänseenden föreligger dock avvikelser. Vad beträffar det nu föreliggande avtalsförslaget torde det vara tillfyllest att här framhålla följande.

I avtalsförslaget har i princip tillämpats den metoden för dubbelbeskattningsens undanröjande, som innebär att beskattningsrätten till viss inkomst eller förmögenhet förbehålles den ena staten med den andras uteslutande. En särskild bestämmelse härom har införts i art. 20 § 1 av avtalsförslaget. Enligt art. 9 § 2 skall emellertid i visst fall tillämpas den s. k. avräkningsmetoden (*credit of tax systemet*), vilken för Sveriges del kommit till användning i begränsad utsträckning i ett flertal tidigare ingångna avtal. Bestämmelsen i art. 9 § 2 innebär följande.

Jämlikt huvudregeln i art. 9 § 1 skall *royalty*, som utbetalas såsom ersättning för nyttjande av författar- och förlagsrätt, patent, mönster eller dylikt, beskattas i den stat där inkomsttagaren äger hemvist och således vara undantagen från beskattning i den stat, varifrån royaltyn härrör (källstaten). Enligt bestämmelsen i § 2 av samma artikel skall dock källstaten vara bibehållen vid rätt att beskatta royaltyn i sådant fall då densamma utbetalas av ett aktiebolag eller annat bolag, vars delägare icke personligen ansvarar för bolagets förpliktelser, till en person som äger mer än halva aktie-

eller insatskapitalet i det utbetalande bolaget. Beskattningsrätten i källstaten avses emellertid skola begränsas till 10 procent av royaltyns bruttobelopp. I syfte att undvika dubbelbeskattning även i dessa fall föreslås att den i källstaten uttagna skatten skall få avräknas å den skatt, som inkomsttagaren har att erlægga för royaltyn i den stat där han äger hemvist. I likhet med vad som skett i motsvarande fall i fråga om tidigare ingångna dubbelbeskattningsavtal bör vid tillämpningen av denna bestämmelse — då den som uppbär royaltyn har hemvist i Sverige — gälla att den österrikiska skatten skall i första hand avräknas mot den statliga inkomstskatten och att avräkning å den kommunala inkomstskatten skall ske endast om den statliga inkomstskatten ej förslår för avräkningen. Då royaltyn ifråga utbetalas från Sverige synes — när den svenska skatt som belöper å royaltyn överstiger 10 procent av royaltyns bruttobelopp — på motsvarande sätt erforderlig nedsättning böra göras i första hand av den statliga inkomstskatten. Föreskrifter av angiven innebörd bör intagas i blivande tillämpningskungörelse rörande avtalet.

Enligt den avtalsmässiga reglering som nu gäller i förhållandet mellan Sverige och Österrike tillämpas i fråga om *inkomst av kapital* (aktieutdelning och ränta) den huvudregeln, att sådan inkomst skall beskattas allenast i den stat där den skattskyldige är bosatt. Därest den stat varifrån inkomsten härrör (källstaten) uttager skatt genom avdrag vid källan, är dock denna stat oförhindrad att uttaga sådan skatt. Den hittills härigenom uppkommande dubbelbeskattningen föreslås nu skola undanröjas. Stadgandet om avdragsrätt i källstaten har visserligen bibehållits i avtalsförslaget men därtill har gjorts det tillägget att den i källstaten avdragna skatten i viss ordning skall restitueras (art. 10 § 2). En särskild överenskommelse rörande förfarandet härvidlag förutsattes skola träffas mellan de i avtalet omnämnda högsta finansmyndigheterna. För Sveriges vidkommande blir här fråga om befrielse från svensk kupongskatt å aktieutdelning och sådan befrielse torde böra meddelas med tillämpning av föreskrifter motsvarande dem som nu gäller i förhållandet till ett flertal andra länder med vilka Sverige ingått dubbelbeskattningsavtal.

Vad särskilt beträffar aktieutdelning må vidare nämnas att i förslaget (art. 10 § 6) intagits bestämmelser av innebörd att aktiebolag och andra bolag, vars delägare icke personligen ansvarar för bolagets förpliktelser, blir frikallade från beskattning för utdelningar från annat sådant bolag i samma utsträckning och på samma villkor som gäller enligt den interna lagstiftningen för utdelning från annat inhemskt bolag. Motsvarande bestämmelser har intagits i ett flertal dubbelbeskattningsavtal som Sverige ingått under senare år.

I fråga om *ikraftträdandet* av det nya avtalet, som enligt art. 25 skall ratificeras, föreslås (art. 26) att detsamma skall för Sveriges del tillämpas för första gången vid 1960 års taxering, d. v. s. i princip för inkomst som uppburits under 1959, och för Österrikes vidkommande för motsvarande

inkomstår. Vad beträffar tiden före det nya avtalets ikraftträdande konstateras i art. 26 § 2 att den genom noteväxlingen den 19 juli 1951 överenskomna provisoriska regleringen skall äga tillämpning. Jämlikt art. 27 gäller det nya avtalet utan tidsbegränsning men kan uppsägas till kalenderårsskifte med iakttagande av en uppsägningstid av sex månader.

Sammanfattningsvis får jag anföra följande. Frågan om ett dubbelbeskattningsavtal med Österrike beträffande inkomst- och förmögenhetsskatter har varit aktuell sedan ett flertal år tillbaka. Under tiden närmast före och under det andra världskriget tillämpades å österrikisk sida 1928 års svensk-tyska dubbelbeskattningsavtal. Från och med den 9 maj 1945 upphörde emellertid tillämpningen av detta avtal och därmed aktualiserades önskemålet om en särskild avtalsmässig reglering av dubbelbeskattningsfrågan i förhållandet mellan Sverige och Österrike. Såsom i det föregående antytts, överenskoms den 19 juli 1951 att i avbidan på ingåendet av ett särskilt avtal bestämmelserna i 1928 års svensk-tyska avtal skulle tills vidare alltjämt användas i de svensk-österrikiska förbindelserna. Under 1957 upptogs med Förbundsrepubliken Tyskland förhandlingar om ett nytt dubbelbeskattningsavtal och dessa förhandlingar har lett till att förslag till sådant avtal framlagts och av Kungl. Maj:t godkänts den 20 mars 1959. I anslutning till de svensk-tyska förhandlingarna upptogs även förhandlingar med Österrike i syfte att ingå ett särskilt avtal med detta land. Det förslag, som nu föreligger som ett resultat av dessa förhandlingar, har utformats i så nära anslutning som möjligt till svenska dubbelbeskattningsavtal med andra länder, främst avtalen med de nordiska länderna samt med Förbundsrepubliken Tyskland. Den dubbelbeskattning, som i vissa hänseenden alltjämt består i förhållandet mellan Sverige och Österrike, undanröjes i allt väsentligt genom det framlagda förslaget och förslaget till avtal synes även i övrigt vara väl ägnat att underlätta ekonomiska och andra förbindelser mellan Sverige och Österrike. Jag vill tillstyrka att förslaget godkännes.

Under erinran att det torde ankomma på chefen för utrikesdepartementet att göra framställning rörande avtalets undertecknande hemställer föredragande departementschefen härefter, att Kungl. Maj:t måtte dels för sin del godkänna det föreliggande förslaget till avtal mellan Konungariket Sverige och Republiken Österrike för undvikande av dubbelbeskattning beträffande skatter å inkomst och förmögenhet dels förklara, att sedan avtalet undertecknats detsamma måtte få offentliggöras.

Denna av statsrådets övriga ledamöter biträdda hemställan bifaller Hans Maj:t Konungen.

Ur protokollet:

Ake Sanell

Utdrag av protokollet över utrikesdepartementsärenden, hållet inför Hans Maj:t Konungen i statsrådet å Stockholms slott den 17 april 1959.

Närvarande:

Statsministern ERLANDER, ministern för utrikes ärendena UNDÉN, statsråden NILSSON, STRÄNG, ANDERSSON, LINDELL, LINDSTRÖM, LANGE, LINDHOLM, KLING, SKOGLUND, EDENMAN, NETZÉN, JOHANSSON, AF GEIJERSTAM.

Kungl. Maj:t har denna dag på föredragning av chefen för finansdepartementet godkänt förslag till avtal mellan Konungariket Sverige och Republiken Österrike för undvikande av dubbelbeskattning beträffande skatter å inkomst och förmögenhet. Enligt artikel 25 i avtalet skall det ratificeras.

Kungl. Maj:t finner gott bemyndiga chefen för utrikesdepartementet att underteckna avtalet.

Ur protokollet:

Alf Ros

*Utdrag av protokollet över finansärenden, hållet inför Hans Maj:t
Konungen i statsrådet å Stockholms slott den 15 maj
1959.*

Närvarande:

Statsministern ERLANDER, ministern för utrikes ärendena UNDÉN, statsråden STRÄNG, ANDERSSON, LINDELL, LINDSTRÖM, LINDHOLM, KLING, SKOGLUND, EDENMAN, NETZÉN, JOHANSSON, AF GEIJERSTAM.

Chefen för finansdepartementet, statsrådet Sträng, anför efter gemensam beredning med ministern för utrikes ärendena.

Sedan Kungl. Maj:t den 17 april 1959 bemyndigat chefen för utrikesdepartementet att för Sveriges del underteckna avtal mellan Sverige och Österrike för undvikande av dubbelbeskattning beträffande skatter å inkomst och förmögenhet av en lydelse svarande mot det förslag Kungl. Maj:t tidigare samma dag för sin del godkänt, har avtalet den 14 maj 1959 blivit vederbörligen undertecknat.

I anledning härav hemställer jag, under åberopande av vad jag den 17 april 1959 anförde i ärendet samt under framhållande att det inte torde vara något att erinra mot att propositionen av riksdagen behandlas senare än under innevarande vårsession, att Kungl. Maj:t måtte i proposition föreslå riksdagen att

dels godkänna nämnda avtal;

dels ock bemyndiga Kungl. Maj:t att, i den mån det för genomförande av ifrågakvarande avtal erfordras, vidtaga ändringar i verkställda taxeringar, vare sig dessa har avseende å statliga eller kommunala skatter, ävensom i eljest vidtagna åtgärder, varigenom sådana skatter påförts.

Med bifall till denna av statsrådets övriga ledamöter biträdda hemställan förordnar Hans Maj:t Konungen, att proposition av den lydelse bilaga till detta protokoll utvisar skall avlätas till riksdagen.

Ur protokollet:

Göran Waldau